

La Grau

Castellar del Riu

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: A la zona de Llinars.
Emplaçament Per sobre de Sant Iscle i Sta Victòria de Llinars, continuant la pista amunt.

Coordenades:

Latitud: 42.12211
Longitud: 1.71784
UTM Est (X): 394017
UTM Nord (Y): 4664130

Classificació

Número de fitxa 08050 - 35
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En procés d'enrunament.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08049A0020000600000OG
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dt., 12/07/2011 - 02:00

Descripció

La masia la Grau està situada dalt d'un petit morral que s'aixeca en la muntanya que es troba al sud-est de Sant Iscle i Santa Victòria de Llinars/del nucli de Llinars. La masia està coformada per almenys dues construccions diferenciades i separades, adoptant el conjunt una planta allargada que es disposa seguint la topografia del morral en sentit nord-sud. Les construccions es troben en procés d'enrunament i molt cobertes per la vegetació, però conserven una alçat important dels seus murs. Així a la part nord trobem un edifici de planta quadrangular amb un cos sortit al mur de ponent. Sembla que almenys constava de dues plantes, actualment en alguns punts conserva més de tres metres d'alçada dels seus murs. Els seus murs, d'uns 50-55 cm de gruix, són de paredat irregular fet amb pedres de mides i formes diverses junt amb algun carreu desbastat, i a les cantoneres grans blocs de pedra ben tallats. La construcció mostra una porta d'accés al mur que està al costat nord-est, és de brancals fets amb grans carreus de pedra desbastada, la llinda no es conserva. Al costat sud hi ha l'edifici principal, es tracta d'una construcció que té una forma allargada, rectangular amb algun reclau o cos sortint, l'estructura s'adapta a la topografia del terreny determinant que quedi orientada amb les obertures principals com les portes d'accés al costat de ponent, i a la vegada també determina que l'edifici presenti un alçat diferent de les seves façanes segons la topografia, així al costat sud, part de les estructures presenten un alçat molt superior ja que els seus murs es fonamenten molt per sota que la resta anant a cercar el terreny ferm situat en la feixa inferior/ i seguint el perfil de la roca on s'assenta... Aquest edifici està formada de fet per un conjunt d'almenys tres construccions bastits de manera independent i que per tant responen a fases constructives diferenciades. Així almenys podem distingir tres estructures o fases. L'estat però de les estructures, amb el perill que comporten així com la vegetació que cobreix gran part dels murs no permeten fer una bona lectura de la seva seqüència cronològica. Així, podem dir que hi ha dues estructures principals que es trobem adossades conformant la planta allargada (semblaria que la més al sud és bastida primer i la del costat més nord s'hi adossa després), i a l'extrem sud-oest un altre cos que no és solidari amb el que queda al seu costat sud-est però que es pot dir que s'hi adossa amb posterioritat. L'acabat dels murs també és diferent, mostrant l'estructura del costat sud un aparell de grans carreus desbastats col·locats regularment en filades, i un gruix d'uns 80 cm, en aquest hi ha una porta d'accés situada a la façana que mira a ponent, és (la porta d'accés queda en una cota lleugerament superior que la del cos nord) una obertura feta amb carreus als brancals i una gran llinda plana monolítica. L'edifici adossat al costat nord és bastit amb murs que conformen un paredat fet de carreus desbastats junt amb pedres irregulars, sense mostrar unes filades tant uniformes com en l'altre cos; en aquest podem veure la porta d'accés també oberta cap a ponent, conformada per uns brancals de carreus ben tallats i polits i una llinda en arc carpanell (potser de finals del segle XVIII), amb un acabat igual que als muntants. En aquesta façana també podem veure una petita finestra emmarcada en carreus del mateix acabat, la llinda és plana monolítica. A l'extrem sud-oest, el cos afegit és carreus desbastats, més o menys polits i força grans junt amb algunes pedres irregulars, però en conjunt mostrant un aparell bastant regular amb les peces posades seguint filades, i a les cantoneres grans carreus. L'accés a aquest cos és pel costat nord, quedant al costat de la porta d'accés que dona entrada a l'edifici al qual s'adossa en aquest costat sud-est, la porta només conserva els brancals que són de carreus.

Observacions:

(Cont. Descripció) Es troba envoltada per camps de conreu i antigues feixes algunes actualment ocupades per massa forestal, aquests sobretot s'estenen pel vessant de llevant i part del de ponent que són les àrees amb menys desnivell.

El morral on es troba ubicada la Grau té continuïtat cap al sud, on s'estén un petit i allargat turonet on es localitzen les restes del Castell de la Grau.

Història

Es fa difícil aportar dades cronològiques al conjunt de les estructures i de les diferents fases constructives que conformen la masia de la Grau. Hem d'assenyalar que tampoc disposem de documentació que ajudi a poder-ne precisar les cronologies i els orígens. Es probable que les fases més antigues identificables es corresponguin a una obra del segle XVII, potser fins i tot finals del segle XVI (ja que a més si al segle XVI ja existís és probable que aparegués en el fogatge de 1553). D'altra banda, alguns dels elements de l'estructura que sembla més antiga tampoc no permeten apuntar un origen anterior. Pel que fa a la construcció l'ampliació de la casa pel costat nord (la que s'hi adossa) presenta alguns elements arquitectònics, com són la mateixa porta d'accés que té paral·lels cap a finals del segle XVIII i fins i tot XIX. Pel que fa als altres elements es fa difícil donar aproximacions cronològiques, totes però semblen estructures més aviat d'època moderna que podrien situar-se entorn als segles XVIII i XIX.

Així, a nivell documental, tant sols poden fer referències a les mencions de la casa en els amillaraments. Així, les cites més antigues són la que apareix en el llibre "Registro de las casas de campo de cada distrito y los aforados de guerra. nº63. 1856 nº 32" (ACBR), en l'apartat corresponent a Llinars trobem la referència La Grau. En el llibre "Amillaramiento de dicho distrito certificado el anyo de 1862" (Conservat a l'Arxiu Municipal), en l'apartat de forasteros de Llinars, a la finca la Grau hi consta, una casa, més una casa a "Carols" i una casa a "la Costa". La casa de Querols es troba emplaçada en la mateixa vessant de la muntanya a no molta distància vers el nord-oest.

